

200702869/1.

Datum uitspraak: 25 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/9996 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 10 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, geweigerd appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift, in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet ingesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep.

Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van een in beroep naar voren gebracht standpunt, waarop de rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van een grief in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Het aldus aangevoerde kan daarom niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

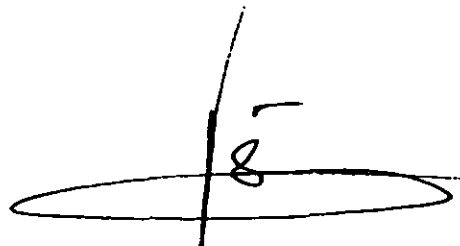
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

248-490.

Verzonden: **25 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB06/9996

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te _____, eiser,
gemachtigde: mr. A.J.J. Fraanje, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 21 februari 2006 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning (vtv) asiel voor bepaalde tijd en voorts aan hem ambtshalve een vtv regulier onder beperking 'alleenstaande minderjarige asielzoeker' (ama) onthouden.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 23 februari 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 27 maart 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. B.J. Manspeaker, kantoorgenoot van zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen mw. drs. K. de Graaff, tolk in de portugese taal.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000:

- "1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden ondervorpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestrafingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan

procedurenummer: AWB06/9996

2

worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst”.

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

“In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn”.

Artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, luidt als volgt:

“Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.”

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

In artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 is bepaald dat Onze Minister bevoegd is om ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

In artikel 3.6, aanhef en onder c, Vreemdelingenbesluit 2000 is bepaald:

“De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.”

2.2. Verweerder overweegt in het bestreden besluit, daarbij mede verwijzend naar het voornemen, dat eiser verwijtbaar documentloos is en evenmin een voldoende gedetailleerd en coherent reisverhaal heeft kunnen vertellen, zodat zich jegens hem de omstandigheid voordoet van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Verweerder stelt voorts, in samenhang met het voorgaande, dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig moet worden geacht. Voorts is volgens verweerder niet aannemelijk dat zich jegens eiser de verleningsgronden van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d van de Vw 2000 voordoen. Tot slot heeft verweerder aan eiser een vtv ama onthouden omdat hij geacht wordt zich in het land van herkomst zelfstandig te kunnen handhaven en (subsidiar) adequate opvang voor hem voorhanden is.

2.3. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte de verleningsgronden onder a en b van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 niet aannemelijk heeft geoordeeld en doet een beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Ten aanzien van de ambtshalve geweigerde vtv ama heeft eiser aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit nieuwe weigeringsgronden bezigt (de stichting van het opvanghuis Mulemba) en dat zulks zich niet verdraagt met de goede procesorde en het leerstuk van de reformatio in peius. Eiser is overigens van mening dat hem genoemde vtv ama ten onrechte is onthouden.

procedurenummer: AWB06/9996

3

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. Eiser heeft geen documenten overgelegd aan de hand waarvan zijn nationaliteit, identiteit of reisroute kan worden vastgesteld. Eiser heeft verklaard niet te weten hoe de bus eruitzag waarmee hij op het vliegveld in Luanda naar het vliegtuig is gereden, noch hoe de vliegtuigen eruitzagen, wat het vlucht- en stoelnummer was waarvan hij gebruik maakte, op welke luchthavens en in welke landen hij is geland. Dat eiser niet tot het verschaffen van meer informatie en reisdocumenten in staat was acht verweerder niet aannemelijk. Verweerder heeft gezien het voorgaande dan ook in redelijkheid jegens eiser de omstandigheid van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aanwezig kunnen achten. Dit brengt met zich mee dat van eisers asielaanvraag voor het overige een positieve overtuigingskracht moet uitgaan in die zin dat daarin op het niveau van relevante bijzonderheden geen vaagheden, tegenstrijdigheden en ongerijmde wendingen mogen voorkomen.

2.4.2. Verweerder heeft ten aanzien van dat relaas opgemerkt dat uit een individueel ambtsbericht d.d. 5 juli 2002 kenmerk DPV/AM-U020326.1110, in deze zaak uitgebracht door de Minister van Buitenlandse Zaken, naar voren komt dat het door eiser genoemde adres van de ouderlijke woning waar hij sedert september 2001 verbleven zou hebben niet bestaat en dat, anders dan eiser heeft verklaard, zijn vader niet bekend is bij de evangelische kerk in de wijk (Luanda). Voorts wijst verweerder op eisers verklaring dat zijn vader is omgebracht door militairen van de FAA, die zijn vrachtwagen, waar vader nog in zat, in brand hebben gestoken, omdat hij daarmee Unita-militanten zou hebben vervoerd, die een aanslag hebben gepleegd op een FAA-controlepost. Eiser zegt die informatie te hebben van een vriend van zijn vader, die de vrachtwagen uitgebrand langs de weg heeft zien staan, maar kan niet uitleggen vanwaar genoemde vriend verdere informatie over het gebeurde heeft verkregen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder gezien het voorgaande in samenhang met eisers verwijtbare documentloosheid in redelijkheid het asielaanvraag ongehoofwaardig kunnen achten.

2.4.3. Uit het voorgaande vloeit voort dat verweerder eveneens terecht de verleningsgrond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de vw 2000 niet aannemelijk heeft geacht. Verweerder heeft voorts terecht overwogen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Angola een reëel op hem individueel bepaalbaar risico loopt slachtoffer te worden van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

2.4.4. Met betrekking tot de vtv ama heeft verweerder in lijn van het terzake geldende beleid, zoals dat is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 2000 paragraaf B14/2.2.3. en 2.2.4. overwogen dat eiser heeft verklaard gedurende een aantal maanden te hebben gewerkt en dat hij met de inkomsten daaruit zichzelf en twee jongere broers heeft kunnen onderhouden, zodat hij geacht moet worden zich zelfstandig te kunnen handhaven. Voorzover daarvan geen sprake zou blijken te zijn wijst verweerder (subsidiar met verwijzing naar WBV 2005/14 en hetgeen daarin is overwogen) op het bestaan van het opvanghuis Mulemba als adequate opvang in het land van herkomst. Gezien het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank eiser in redelijkheid genoemde vtv kunnen onthouden.

2.4.5. Eiser wijst erop dat verweerder niet had dienen te toetsen aan de situatie zoals deze bestond ten tijde van het bestreden besluit, maar ten tijde van de aanvraag, althans toch tenminste ten tijde van de eerdere ambtshalve beslissing in 2002, welke vervolgens is ingetrokken. Op dat moment was in Angola nog geen sprake van adequate opvang. Om die

procedurenummer: AWB06/9996

4

reden is er, begrijpt de rechtbank, aldus eiser sprake van een reformatio in peius/strijd met de goede procesorde, nu is uitgegaan van de situatie ten tijde van de ambtshalve beslissing. Deze stelling vindt naar het oordeel van de rechtbank geen steun in het recht. Vast staat dat de peildatum die verweerder bij toetsing heeft gehanteerd in overeenstemming is met verweerders beleid, zoals dat is neergelegd in de Vc 2000 paragraaf B14/2.4.2, welk beleid uitgaat van een toetsing ex nunc, dat wil zeggen op het moment dat ambtshalve wordt beslist. Voornoemd beleid is niet onredelijk en niet in strijd met de Vw 2000, welk in gevallen als deze een ex nunc toetsing veronderstelt. Onder meer komt dat naar voren in het bepaalde in artikel 83 van de Vw 2000.

Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Voor een proceskostenvergoeding op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht ziet de rechtbank onvoldoende termen.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB06/9996

5

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en D. Alblas, griffier,
ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitsproken in het openbaar op: 10 APR 2007

Afschrift verzonden op: 10 APR 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker

Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht

Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2472	
B	24 APR 2007
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

betreft: / IND Regulier Rijswijk 3135
onze ref: 20070148 / er
uw ref: 0110.31.2062
datum: 23 april 2007

PER FAX: 070 365 13 80

Alsmede per post

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Griffier: gemachtigde heeft bij u een rekening-courant t.b.v. de betaling van het griffierecht

onder de naam: "Fraanje en Manspeaker advocaten"

Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet Asiel Regulier

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit
geslacht
woon- of verblijfplaats

Angolees
M

Van:

naam gemachtigde
volmacht

A.J.J. Fraanje

De advocaat verklaart bepaldeijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

plaats van vestiging
correspondentieadres
telefoonnummer
faxnummer

Dordrecht
Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
078 614 50 16
078 614 55 25

Overige gegevens:

IND-nummer

0110.31.2062

CRV-nummer

IND-district

IND Regulier Rijswijk 3135

datum bekendmaking uitspraak

10 april 2007

omschrijving uitspraak

Bercep tegen afwijzende beslissing op aanvraag vtv asiel voor bepaalde tijd en onthouden van een ambtshalve vtv regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige asielzoeker', is ongegrond verklaard.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2.4.5 overwogen dat verweerder *'ex nunc'* heeft mogen toetsen.

Toelichting:

Eiser heeft aangevoerd dat verweerder niet had dienen te toetsen aan de situatie zoals deze bestond ten tijde van het bestreden besluit, maar ten tijde van de aanvraag, althans toch tenminste ten tijde van de eerdere ambtshalve beslissing in 2002, welke vervolgens is ingetrokken. Op dat moment was in Angola nog geen sprake van adequate opvang.

Naar mening van eiser is er sprake van *'reformatio in peius'* / *strijd met de goede procesorde*, nu is uitgegaan van de situatie ten tijde van de ambtshalve beslissing.

Naar mening van eiser is verweerder gebonden aan de beoordeling van de situatie ten tijde van de eerdere ambtshalve beslissing in 2002.

Dordrecht, 23 april 2007.

A.J.J. Fraanje.

